

Lo Somaten

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus Dimars 9 d'Agost de 1898

Núm. 3.578

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Administració y Redacció

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofre, carrer Junquera, 6.
No s'acceptan los originals encara que no s'publichin.

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, 80, prop a la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

La que paga més contribució de la provincia

FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

Arrabal Santa Anna, 80, prop a la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos a cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demás días de deu a una del mati y de tres a cinch de la tarde, havent trasladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 17, primer.

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo pitjor

La situació del Estat espanyol es desesperada, pero lo pitjor mal que sofreix, no es pas la guerra que esta sostenint ab los Estats Units del Nort-América, puig aixó al cap y al fi haurá d'acabar-se a no trigar gayre. La guerra ha contribuít moltíssim a portar a la Espanya cap al avenç que se la ha de empassar; pero si li fa perdre tot son imperi colonial, no será la causa més terrible de la cayguda que li espera.

Lo pitjor dels mals d'Espanya, ni 'l curará la pau, ni un cambi de ministeri, ni las més fonamentals reformas que pogan introduhirse en sa governació. Fins desesperem que 'l regionalisme hi pogui arribar a temps.

Lo més gran de sos mals está en la situació de sa Hisenda pública, ja que un Estat que ab las contribucions carregadíssimas que está pagant no arriba a tenir un ingrés de 800 milions de pessetas, no pot suportar lo carregat pressupósit de gastos que al finalisar la guerra se veurá obligada a sostenir.

Pochs números sobrarán pera demostrarhe. Espanya, donat lo improbable cas de que després de la guerra no se li exigeixi una crescuda indemnizació, hauria de sostenir, comptant ab poch exercit y sense ministeri d'Ultramar y ab uns gastos del tot reduhita, un pressupósit de 500 milions de pessetas. Ademés lo servey del deute públich, que, pagant totes las obligacions de Cuba en pessetas y sols en franchs lo deute exterior domiciliat fora d'Espanya, puja avuy 560 milions cada any. Als 1.060 milions esmentats, denhen afegirshi 'ls interessos de la nova emissió de la Renda perpétua interior, que fa pujar la darrera cantitat fins als 1.100 milions. Afegeixis a tot aixó l'aument de gastos que li portará 'l pagar los sous dels militars y classes passives que cobraven de las caixas colonials y l'excés dels graus que s'haurán concedit durant la guerra, y s' veurá desseguida la impossibilitat absoluta de que 'l Hisenda espanyola pugá subsistir.

S'ha de tenir ademés en compte que la pérdua de las colonias, portará una crisi molt fonda a la industria del Estat espanyol, y que aixó, com es natural, portará baixa notable en la recudació de contribucions, drets d'Aduana é impostos indirectes.

Pero, fins admetent l'impossible de que 'ls ingresos nos poguessin forrarse fins a arribar als 800 milions, com los gastos puján, quan menys a 1.200, un déficit anyal de 400 no pot suportarlo ni l'Estat més rich y floreixent del mon.

Aquest déficit segur, es lo mal pitjor que Espanya está cridada a sufrir, y 'l que la ha de conduhir irra-

missiblement al curs forós del paper moneda, a la suspensió de pagos y a la quiebra, sino la porta també a la mort; puig per més que cridin y prometin los polítichs de tots colors, es impossible, completament impossible, trobar un medi pera reforrar ab 400 milions las entrades del Tresor espanyol.

Tot aixó es ben conegut de tothom, y la mejor part de gent ne dona la culpa a la desorganizació administrativa del centralisme, a la poca honradesa dels seus homes: Molt hi há de veritat en lo que diu la veu popular; pero lo cas actual es ja tan desesperat, que ni 'ls millors hisendistas, ni 'ls homes més honrats son capassos de salvar 'l Hisenda espanyola. Ha arribat massa amunt lo desgavell, ha crescut ja massa 'l Deute, pera que en bona fé poguém tenir ni la més lleugera esperansa de salvació.

No fa pas quinze dias han parlat los diaris de noticias de que aviat se decretaría la circulació forrosa del paper moneda; pero, aixó que sembla hauria de ser un remey, encare que heróych, no creyém que sálvi la situació, ja que havent arribat al extrem de que ab una ó altra excusa, lo Banch oficial d'Espanya, ab la paciència del públich y ab lo consentiment del Govern se nega a cumplir la obligació de cambiar per plata tots los bitllets que se li presentan, s'ha de regoneixer, que essent un fet real, encare que ilegal, la circulació forrosa dels bitllets del Banch d'Espanya, tots los beneficis que aquesta disposició pugá proporcionar al Tresor públich los ha produhit ja en la actualitat y que 'l donarli forsa legal, tot lo que pot produhir, es lo descompte del bitllet, en perjudici del públich, del crédit del Banch del mateix Estat, ja que are 'l bitllet circula per tot son valor, sense que ningú tingui en compte las dificultats que posa 'l Banch d'Espanya, pera convertirlo en una moneda tan poch valiosa com la plata.

Han parlat també 'ls diaris de la probable suspensió de pagos del Estat espanyol, y n'han parlat precisament en las circumstancias en que la noticia s'havía de donar més com a completament falsa; quan s'estavan pagant los coupons del darrer trimestre. Mes encare que la mentida s'hagi publicat en aquestas circumstancias, nostres financiers no la donan pas com unimpossible: la majoria esperan la suspensió pera d' aquí poch mesos. Pero encare que vingui, tampoch será pag bon remey, perque Espanya sols pot sostenir-se no pagant ni 'l més petit interés dels milions que té en matllevats. Y com los acreedors no poden avenirse ab aixó, es indubtable que malgrat lo rebeixament moral que una suspensió supose, Espanya al sacrificar son bon nom no salvará per aixó lo malestar de sa Hisenda.

En resum, estém ben convensuts de que 'l remey per Espanya no existeix. Sols sentim que en la bancarrota que s'acosta, hi van englobats los interessos de nostra terra y que 'l desgavell administratiu dels cas-

tellans y la apatia dels catalans farán que la riqueza catalava hagi de sufrir las terribles consecuencias d' unas faltas que no son nostras.

V. VIDAL

(De La Veu de Catalunya.)

Lo Felibrige

Lo «Felibrige» es una associació de literats, de artistas, d'arqueòlechs, etc... qui s'estent en aquesta meytat de Fransa ahont la llengua de Oc es parlada, es dir, poch mes ó menos, del Ocea als Alps y dels Pirineus al Loira. «Felibre» es un antich mot provençal que significa doctor y apóstol, per aixó es per que fou escullit per sos fundadors que s'proposaren ensenyar als pobles lo valor de sa llengua y de sas propias qualitats, al mateix temps que de combatre la centralizació en lo que ella té d'excessiva.

Establert en 1853, lo «Felibrige», que de moment sols se fixa en la Provença, trobá reseró en altres provincias, tant que en 1876, compta ab nombrosos adherits en tots los llochs del Mijsorn. Li fou precis esmenar sos estatuts y ampliar son camp, en vista de la comunitat dels esforços. La terra d'Oc fou dividida, segons las semblansas de las parlas, en tres regions: Provença, Lengüadoch, Aquitania; cada regió va rebre 'l nom de Mantenensa, y tingué un síndich a son cap. Las Mantenensas foren divididas en escotas, fondadas a proporció y a mida de las agrupacions que s'constituhan. Tant las Mantenensas com las Escotas son autónomas: actualment comptan més de deu mil associats.

La direcció de la Societat pertany al «Capoulié» President, als dos Coucellers, als tres Assessors, als tres Síndichs, als caps d'Escola y al Consistori, compost de 50 Felibres majors, escullits entrá 'l associats, de més mérit de cada Mantenensa.

Lo «Felibrige» s'ha establert pera agrupar y encoratjar a tots aquells que per sas obras conservan la llengua del país del Oc, lo mateix que 'ls sabios y 'ls artistas que estudian y treballan en interés del país. Lo reclutament se fa sense cap distinció de partit ni de creencia, ni tampoch de cap aptitud especial. Una sola se'n requereix pera obtenir la admisió: ésser partidari a tota ultransa del desvetllament de la vida intelectual de la regió. Es un erro sense fonament lo creure que sols es felibre qui escriu en potués; ho es qualsevol qui aprova lo fi de la societat, tant si es com si no es autor. Mes essent la llengua local la més permanent y durable manifestació de la rassa, es la llengua la que ha sigut presa com a instrument d'una obra essencialment moralisadora y patriótica. Veus aquí que es lo que ha pogut donar origen a la confusió.

Una de las prescripcions dels Estatuts Felibranchs, es la de celebrar, cada any la Santa Estel-la (Santa Estrella, festa patrona) en una ciutat diferente, record de la antigua costum dels Estats Provincials que s'reunian successivament en las diferentes ciutats de son territori. Ella permet als adherits a la idea felibrancha (que per altra part no tindrien més que escasas ocasions de trovarse) de coneixerse, d'apreciarse, de mantenir la comunitat de manera de veure y d'aspiracions. Ella es també un poderós medi de propaganda, ja que sempre, en aquesta ocasió, alguna celebració local es exalçada, algun gran recort, trat del oblit en mitj de la gentada cridada per las ceremonias y diversions.

Lo «Felibrige», es una societat que descendeix del poble y que te sa font en lo poble. Lo «Felibrige», es l'amor del país, de sos usos, de sas costums, venint del poble, no pot morir.

(Traduhit de Le Petit Biterrois de Béziers.)

Nové Certamen Literari de Olot

Composicions rebudas desde 'l 29 Juliol al 5 Agost, fetas en que quedá tanca't lo plasso d'admissió.

- Núm. 143.—«L'infanticidi», lema: ¿Fou de re-mors ó de po?—Aixó ho calla la cansó.
144.—«Llegenda», lema: ¡Oa l'amor!
145.—«L' hora dolosa», lema: Novial.
146.—«Sagrarias», lema: Mistich desposori.
147.—«Camperol», lema: Bon jorn.
148.—«L' emigrant», lema: ¡Adeu per sempre!
149.—«De Olot», lema: Que fresca es sa poesia.
150.—«Lo pas del mort», lema: ¡A carn! a carn!
151.—«Dos amichs», lema: Cada loco con su tema.
152.—«Fatalitat», lema: Y ja s' ha dit que 'l com-promis de Casp es lo principi y fonament de totes las desgracias que aclaparan á nostra Catalunya etc., etc.
153.—«Lo plany del Sagrat Cor», lema: Jesus vita cordijamor.
154.—«Cor de roure», lema: Mentres viu la tradi-ció aiena la patria.
155.—«La branca de llorer», lema: Tardor.
156.—«La cansó del enfadós», lema: ¿Qué faré? ¿Qué no faré?
157.—«La patria esclava». Romansa, lema: Espe-ransa.
158.—«La boja de Banyolas», lema: La filosa.
159.—«A sol ixent», lema: La plenitut del temps s' es arribada.
160.—«Festa mejor», lema: Patria, Fides, Amor.
161.—«Plany», lema: Alegria.
162.—«A Catalunya», lema: La vida per la vida.
163.—«Ensaig al viu», lema: Dispensin.
164.—«La matinada al camp», lema: ¡Qué descan-sada vida!
165.—«Lo barril de malvasia», lema: ¡Pobre ingles!
166.—«Disort», lema: Trista infantesa.
167.—«La cansó eterna», lema: A lens de vida.
168.—«La segadora de vidas», lema: Preparémi ufana espiga.
169.—«La visió del poeta», lema: Vall de llágrimas.
170.—«Fera lluyta», lema: Vindrà un temps.
171.—«Lo libre nou», lema: ¡Benehit sia.
172.—«Tardor», lema: A ma aymia.
173.—«La senyera catalana», lema: ¡Desperta fe-rol!
174.—«A San Francesch de Montsecopa», lema: Ignem veni mitteri in terram, et quid volo nisi ut ac-cendatur.
175.—«Florida», lema: ¿Amorosa?
176.—«Pastorella», lema: Idili mistich.
177.—«Uchiti del cel», lema: Sant Lluís.
178.—«Flors á Maria», lema: Desembre.
179.—«La vida en lo camp», lema: Estiuhada.
180.—«L' hort», lema: Ver paradís terrenal.
181.—«La nit», lema: De ma finestra estant.
182.—«A sol posta», lema: De ma finestra estant.
183.—«A un castellufo», lema: 7.ª del cartell.
184.—«La font del romaní», lema: Consonetats.
185.—«Patria, Fides, Amor», lema: Las tres cordas de ma lira.
186.—«Pagesta», lema: No s' coneixeria 'l pa-si la terra no's des blat.
187.—«La ven de Catalunya», lema: Vox populi.
188.—«Fé, Esperansa y Caritat», lema: Son tres virtuts teologals.
189.—«Babel», lema: Es lo bras del orgull.
190.—«La cansó de la filosa», lema: ¡Oh temporal Oh mores!
191.—«Follia», lema: Exclamava ab amarga ria-lleta: No es aixó!... Es molt més bell!
192.—«Combregant», lema: Fides, Spes, Amor.
193.—«Fempesta», lema: Descriptiva.
194.—«Boscana», lema: J' etais le cour sensible etc., etc.
195.—«Poncella», lema: Monólech.
196.—«Las noces del nen Refies», lema: Costums que's perden.
197.—«Lletja», lema: Autonomía.
198.—«Providencia», sense lema.
199.—«¿Torbrá?», sense lema.
200.—«Any de Deus», lema: Pau y collita.
201.—«Primavera», lema: ¡Que'n son d' hermo-sas las matinadas, etc. etc.
202.—«Olotina», lema: De tot l' any.

- 203.—«Desventajás del fumar», lema: Corrígere delectando.
204.—«Davant del retaule», lema: Fé amorosa.
205.—«Plany», lema: Lletra.
206.—«Al peu de sa fossa», lema: Patria, Fides, Amor.
207.—«De nit», lema: Poema idili.
208.—«L' arpa mia», lema: Fulla d' álbun.
209.—«La bandera dels fadrins», lema: Pesa deu arrobas.
210.—«Lo miracle del blat», lema: La brillant fu-gida.
211.—«Lo pobre galán», lema: Estil popular.
212.—«En alta mar», lema: Apólech.
213.—«Cántichs d' amor», lema: May més.
214.—«Catalunya», lema: Lliure y forta.
215.—«Lo roger de Jesús», lema: Son primer es-clat.
216.—«La mort del Antón», lema: ¡Uno menos!
217.—«Tradicció catalana», lema: Perla de Orient.
218.—«L' avia», lema: Alegria.
219.—«Campestre», lema: Epigramatich.
220.—«Infants», sense lema.
221.—«Poesias de carácter descriptiu, sense lema.
222.—«Nadal», lema: Redempció.
223.—«Imatjes», lema: visions.
224.—«Tranzit», sense lema.
225.—«La lluyta per la vida», lema: par omnibus bone voluntatis.
226.—«La Emilia», lema: Au, que us contaré ¿na fets? etc. etc.
227.—«La posta de sol», lema: Electa ut sol.
228.—«Primera volada», lema: Ilusions y... xiulets.
229.—«Posta de sol», lema: De la terra.
230.—«Amorosa», sense lema.
231.—«Cansó catalana», lema: ¿Quina es ta patria, catala?
232.—«Pobre rosella!», lema: «Tos ulls blaus... m' han inspira!», Composició musical.
233.—«Cansó en forma de romansa», lema: «Poe-sia y música tot surt del cor.
234.—«La hig-life á Catalunya», lema: Mica me-nos, mica més.
235.—«Matinera», lema: «Lo llevarse demati es parent de la bonaventura.
236.—«Pel Juny...», lema: La lluyta per la vida.
237.—«La oració de la tarde», lema: Natura.
238.—«La oioia», sense lema.
239.—«¡Ay d' ell!», lema: ¡¡Intelissos!!
240.—«La poesia dels camps», lema: En la prima-vera, com en l' estiu, etc.
241.—«Lletra», lema: Al amor.
242.—«Carta desclosa», lema: A un amich cas-tellá.
243.—«Lo clown», Monólech.
244.—«La música», lema: No hi ha cosa tan etc. Lo Secretari, Berga y Boada.

calde l' hauria de fer extensiu prenent l' acort en la sessió vinent d' adherirse á lo demanat el Govern per la Diputació provincial de Barcelona, aixó es que la investigació y cobrança de las contribucions se'n en-carreguin las Diputacions provincials, seguint la con-ducta d' altres Ajuntaments de Catalunya que ja tenen pres aquest acort.

Durant lo dia d' ahir reguá un vent tan calent, com no recordém hagi regnat gayres vegadas en aque-la ciutat.

Ahir morí en aquesta ciutat, víctima de la crudel malaltia que rossegava la seva naturalesa, D.ª Josepha Savé y Argilaga, germana de nostre company en la prempsa local D. Pere A. Savé.

A las vuyt d' aquest mati s' efectuará son enterro al qual es de creure hi assistirán gran número d' amichs de las familias Savé y Carbonell, á qui enviém lo nos-tre pésam.

Lo Noticiero Universal de Barcelona que en quan á informació es dels que presum de beure en millora fonts, referintse al alcalde d' aquesta ciutat, diu lo següent:

«En la sessió celebrada ans d' ahir per l' Ajunta-ment de Reus, lo regidors acordaren per unanimitat, contra l' parer del alcalde don Joseph M.ª Borrás con-cedir permís á la Societat Latinele y Coca pera la ins-talació provisional de cables aéros ab destí á la coloca-ció del alumbrat eléctrich.

Així mateix s' acordá, també contra l' parer del alcalde, lamentarse de la forma y termes y expressions en que está concebuda una sollicitud del «Gas Reusen-se», que sollicitava la modificació d' algunes de las condicions aprobadas per l' Ajuntament pera la ins-talació del alumbrat eléctrich.

La derrota del alcalde de Reus era objecte avans d' ahir de molts comentaris, creyentse que presentaría la dimissió de son càrrech, per haver quedat completa-ment sol en la votació de dits assumptos.»

No podém saber que es lo que li haurá donat pen á fer una deducció tan fortuïta, com aquesta creyéndose que presentará la dimissió puig si l' creyéndose com es de creure se refereix que aquí s' creu, s' equivoca de mitj á mitj lo colega noticieresch, puig aquí nadie cree que l' senyor Borrás hagi de presentar la dimissió, perque á satisfacció general del vehinat y en particu-lar de tots los polítichs desempeña lo seu càrrech.

Per aquesta vegada també la ha errada lo colega barceloní. Es lo premi que obtenen aquesta gent que convensuts de que son sols al mon no s' hi paran en-ficarse allí ahont no 'ls demanan.

Que no li semblava que aquí haventhi també pe-riódichs que 'ls hi agrada recullir las impresions de la opinió pública, no hauríen esperat á que fos ell lo pri-mer en donar la noticia.

Se diu que hi ha l' projecte de formar un Cos de guardias municipals, al menys de 14.000 homes, ma-nats per oficials del exércit, del quin deurán sortir los individuos que desempeñin aquest càrrech en totes las poblacions d' Espanya majors de 14.000 habi-tants.

També hi ha qui demana la adició d' una forsa veterana á cada terci de la Guardia civil, al objecte de confiarli lo servey d' ordre públich ó policia gubernativa, en las grans poblacions.

Tots aquestos projectes son consecuencias de la guerra y medis que s' acuden al un y altre pera con-trarrestar los efectos del excés de personal que tothom preven acabada aquesta, y demostran que la mania centralisadora á Espanya no té cura al menys en cer-tas regions.

Es estrany que no s' hagi acudit encara á ningú la creació d' un Cos de Bombers, del quin hagin de sor-tir tots los encarregats d' apagar los incendis que oco-rrin en tots los pobles d' Espanya, y un altre de serenos, y un altre de vigilants y un altre de guarda boscos. ¿No 'ls hi sembla als nostres llegidors que se-ria millor que l' Estat s' encarregués d' administrarho tot y que tots los espanyols cobressin del Govern? Pot-ser d' aquesta manera tindriam pau y quietut y no hi hauria tants interessats en que manessin aquests ó aqueils altres. De seguir los camins que s' acuden á nostras regeneradors, aquest será l' únich remey que 'ns quedi. Oh l' Estat ha fá tant bé!

Lo «Centre Catalá» de Castelló d' Ampurias está organisant diferents funcions pera solemnizar la festa mejor que se celebra ls dias 10, 11 y 12 de mes que som, havent contractat al efecte la orquesta dels «Rossinyols».

CRÓNICA

OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 8 d' Agost de 1898

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Table with meteorological data including Barometre, Grau d' humitat, Pluja, Aygua evap., Estat del cel, Observ. particular, Temperaturas (Maxima, Minim., Term. tipo), Vents (direcció, classe, can), and Nuvols (classe, can).

Un amich nostre 'ns diu que en lo terme de Sant Ramón fou trobat infraganti un vehi d' aquesta ciutat que cassava al reclam la perdio. No es aquesta la primera vegada que 'ns hem queixat de lo mateix, mes per aixó no hi ha escarment y mentres tant se quedan burlats los cassadors de bona lley que pagan ó haurán de pagar 42 pessetas pera 'l permís de poguear anar á cassar ab escopeta.

Pregüem altra volta á la autoritat corresponent que procuri fer cumplir millor la lley, ja que 'ls que fidel-ment pagan la contribució que se 'ls hi imposa deuenh tindre drat á demanar que 's respecti la veda.

En lo número passat publicarem un edicte de la Alcaldia referent á la Contribució industrial, lo quel nos indica que per part del Ajuntament hi ha interés en vetllar per los seus interessos y la del Tresor públich.

Nos sembla que pesat en aquest camí lo senyor Al-

SERVEY DE TRENS

SORTIDAS
De Reus á Barcelona

5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 1.ª 2.ª y tercera.
8:56 m. exprés, primera y segunda dimars, dijous y diaspertes, (per Vilanova).
12:41 t. mercancías, segunda y tercera.
4:57 t. correo (per Vilanova.)

De Barcelona á Reus

5:25 m. (per Vilafranca).
9:46 m. (per Vilanova).
1:58 t. per id.
7:33 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9:33 m. — 1:04 t. — 3:10 t. — 7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus

4:21 m. — 8:00 m. — 12:05 t. — 6:04 t. — 7:36 m.

De Reus á Tarragona

8:30 m. — 9:47 m. — 2 t. — 7:04 t.

De Tarragona á Reus

7:30 m. — 12:25 t. — 4:30 t. — 8:20 n.

De Reus á Lleyda

8:10 m. — 5:23 t.

De Lleyda á Reus

5:50 m. — 3:50 t.

De Reus á Vimbodí

1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Vimbodí á Reus

9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.^a

De Tarragona á Valencia

9:30 m. y 11:30 n.

ADMINISTRACIÓ DE CORREUS REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

ARRIBADAS	
De Tarragona,	8:30 m.
De Barcelona (per Tarragona)	9:30 m.
De id. directe	10:30 t.
De id. id.	1:30 t.
De id. ab la correspondencia extranjera (per Picamoixons y descendit de Lleyda)	7:30 t.
De Madrid y Saragoza	2:30 n.
De Lleyda y Huesca	7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona los 7 y 21 de Noviembre y los 15 y 19 de Diciembre del corriente any. Los de Cuba surten de aquesta Administraci6 los 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropes de refors á Cuba, portant també correo.

SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5:00 m.
Pera id. á las 2:00 t.
Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m
Pera id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.
Pera Tarragona, directe á las 7:00 n.
Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8:00 m.
Pera Madrid, Saragoza, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1:00 t.
Los pobles servits per peatons á las 9:00 m.

NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que 's deposita en los busseos després de la sortida del correo de Madrid, se li donará sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

Paris	8:31
Madrid	8:28
Barcelona	8:25
Valencia	8:22
Murcia	8:19
Almeria	8:16
Granada	8:13
Sevilla	8:10
Cadix	8:07
Malaga	8:04
Alcala	8:01
Madrid	7:58
Barcelona	7:55
Valencia	7:52
Murcia	7:49
Almeria	7:46
Granada	7:43
Sevilla	7:40
Cadix	7:37
Malaga	7:34
Alcala	7:31
Madrid	7:28
Barcelona	7:25
Valencia	7:22
Murcia	7:19
Almeria	7:16
Granada	7:13
Sevilla	7:10
Cadix	7:07
Malaga	7:04
Alcala	7:01
Madrid	6:58
Barcelona	6:55
Valencia	6:52
Murcia	6:49
Almeria	6:46
Granada	6:43
Sevilla	6:40
Cadix	6:37
Malaga	6:34
Alcala	6:31
Madrid	6:28
Barcelona	6:25
Valencia	6:22
Murcia	6:19
Almeria	6:16
Granada	6:13
Sevilla	6:10
Cadix	6:07
Malaga	6:04
Alcala	6:01
Madrid	5:58
Barcelona	5:55
Valencia	5:52
Murcia	5:49
Almeria	5:46
Granada	5:43
Sevilla	5:40
Cadix	5:37
Malaga	5:34
Alcala	5:31
Madrid	5:28
Barcelona	5:25
Valencia	5:22
Murcia	5:19
Almeria	5:16
Granada	5:13
Sevilla	5:10
Cadix	5:07
Malaga	5:04
Alcala	5:01
Madrid	4:58
Barcelona	4:55
Valencia	4:52
Murcia	4:49
Almeria	4:46
Granada	4:43
Sevilla	4:40
Cadix	4:37
Malaga	4:34
Alcala	4:31
Madrid	4:28
Barcelona	4:25
Valencia	4:22
Murcia	4:19
Almeria	4:16
Granada	4:13
Sevilla	4:10
Cadix	4:07
Malaga	4:04
Alcala	4:01
Madrid	3:58
Barcelona	3:55
Valencia	3:52
Murcia	3:49
Almeria	3:46
Granada	3:43
Sevilla	3:40
Cadix	3:37
Malaga	3:34
Alcala	3:31
Madrid	3:28
Barcelona	3:25
Valencia	3:22
Murcia	3:19
Almeria	3:16
Granada	3:13
Sevilla	3:10
Cadix	3:07
Malaga	3:04
Alcala	3:01
Madrid	2:58
Barcelona	2:55
Valencia	2:52
Murcia	2:49
Almeria	2:46
Granada	2:43
Sevilla	2:40
Cadix	2:37
Malaga	2:34
Alcala	2:31
Madrid	2:28
Barcelona	2:25
Valencia	2:22
Murcia	2:19
Almeria	2:16
Granada	2:13
Sevilla	2:10
Cadix	2:07
Malaga	2:04
Alcala	2:01
Madrid	1:58
Barcelona	1:55
Valencia	1:52
Murcia	1:49
Almeria	1:46
Granada	1:43
Sevilla	1:40
Cadix	1:37
Malaga	1:34
Alcala	1:31
Madrid	1:28
Barcelona	1:25
Valencia	1:22
Murcia	1:19
Almeria	1:16
Granada	1:13
Sevilla	1:10
Cadix	1:07
Malaga	1:04
Alcala	1:01
Madrid	0:58
Barcelona	0:55
Valencia	0:52
Murcia	0:49
Almeria	0:46
Granada	0:43
Sevilla	0:40
Cadix	0:37
Malaga	0:34
Alcala	0:31
Madrid	0:28
Barcelona	0:25
Valencia	0:22
Murcia	0:19
Almeria	0:16
Granada	0:13
Sevilla	0:10
Cadix	0:07
Malaga	0:04
Alcala	0:01
Madrid	0:00

Ferrocarril econ6mic de Reus á Salou

SERVEY DE TRENS DE VIATJERS

que regirà desde 1.ª de Juliol de 1898.

SORTIDAS DE REUS		SORTIDAS DE SALOU	
Mati			
Tren núm. 2 á las 4:10	Tren núm. 1 á las 4:56		
» 12 » 5:45	» 11 » 6:30		
» 14 » 7:20	» 13 » 7:21		
» 16 » 8:08	» 15 » 8:10		
» 4 » 9:06	» 12 » 10:10		
» 20 » 10:48	» 3 » 10:49		
Tarde			
Tren núm. 22 á las 12:35	Tren núm. 25 á las 2:33		
» 6 » 2:32	» 27 » 3:19		
» 26 » 3:18	» 29 » 4:03		
» 28 » 4:02	» 31 » 4:47		
» 30 » 4:46	» 33 » 5:31		
» 32 » 5:20	» 35 » 6:10		
» 34 » 6:18	» 37 » 7:00		
» 36 » 6:59			
Nit			
Tren núm. 38 á las 7:18	Tren núm. 39 á las 7:49		
» 41 » 8:41			

Tranvia á vapor desde la estaci6 del ferrocarril fins devant del carrer Closa de Mestres.

SERVEY DE TRENS COMBINATS QUE REGIRÁ DESDE 1 DE JULIOL DE 1898

Sortidas de la Estaci6

Mati:	5:25	6:59	7:50	8:40	10:32	11:20
Tarde:	3:06	3:45	4:29	5:13	5:59	6:45 7:28

Observacions: Los dias festius á més dels trens indicats en lo present cuadro sortirà un de la estaci6 á las 2:10 y del carrer Closa de Mestres á las 3:39. Las horas se regiran per lo merididi de Madrid.

Promptuari de la escriptura catalana

METODO SENZILL Y FACH

Francisco Flos y Calcat

Preu 6 rals.—Se ven en aquesta Imprempta.

El present promptuari de la escriptura catalana, que he publicat en aquest moment, es el resultat de la meua llarga experiència en ensenyar a escriure. He procurat que sigui senzill y fach, y que puga servir de guia á tots los que desitgen aprendre aquesta escriptura. He procurat també que sigui complet, y que continga tots los casos que poden presentar-se en la escriptura catalana. He procurat també que sigui interessant, y que puga servir de guia á tots los que desitgen aprendre aquesta escriptura. He procurat també que sigui complet, y que continga tots los casos que poden presentar-se en la escriptura catalana. He procurat també que sigui interessant, y que puga servir de guia á tots los que desitgen aprendre aquesta escriptura.

Moviment del port de Tarragona

El moviment del port de Tarragona, segons els dades que he publicat en aquest moment, es el resultat de la meua llarga experiència en ensenyar a escriure. He procurat que sigui senzill y fach, y que puga servir de guia á tots los que desitgen aprendre aquesta escriptura. He procurat també que sigui complet, y que continga tots los casos que poden presentar-se en la escriptura catalana. He procurat també que sigui interessant, y que puga servir de guia á tots los que desitgen aprendre aquesta escriptura.